

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὸ Τεῦχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Β'— ΔΡΙΘ. 24

15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ-ΝΙΚΗΣ, 11-ΑΡ.ΤΗΛ.997

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Οι Πρόσκοποι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Δὲν θὰ μπορούσε νὰ χωρέση ἀμφιβολία πῶς οἱ Ἕλληνες τῆς Ἰωνίας θὰ ἦσαν γεμάτοι ἐνθουσιασμό γιὰ τὴν Ἰδέα τοῦ Προσκοπισμοῦ. Τώρα πάλι, ἐλεύθεροι, πρέπει νὰ σφυρηλατήσουν τοὺς χαρακτῆρες τῶν παιδιῶν τους γιὰ τὸν μεγάλο ἀπὸ τῶνα τοῦ πολιτισμοῦ, πού μᾶς περιμένει.

Πρέπει μιὰ ὥρα ἀρχίτερά νὰ ξεριζώσουν ὅλες τὰς μικρότητες πού ἔσπειρε στὴν μεγάλη Ἑλληνικὴ ψυχὴ ὁ ἄγριος καὶ μικροψυχος δυνάστης.

Καὶ εἶδαν τὸ μάτια μου καὶ ἄκουσαν τ' αὐτιά μου πράγματα πού μὲ ἔπεισαν πῶς θὰ γείνουν πρώτης γραμμῆς Πρόσκοποι τὰ παιδιά τῆς Ἰωνίας.

Οἱ ἀρχηγοὶ τους εἶνε νέοι καὶ ζωηροὶ καὶ γεμάτοι ἐνθουσιασμό· ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἀνθρώπους πού ξέρουν ν' ἀγαποῦν τὴν Πατρίδα.

Μὲ τὴν παγκόσμια εἰρήνη θὰ σβύσουν σιγά-σιγά τὰ πάθη καὶ τότε οἱ Ἕλληνες Πρόσκοποι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας θὰ βοηθήσουν τοὺς Τούρκους Προσκόπους νὰ γείνουν καὶ αὐτοὶ πολιτισμένοι καὶ ν' ἀρχίσουν νέα ζωὴ προόδου.

Ὅταν ἤμουν στὴν Σμύρνη οἱ νέοι Ἀρμένιοι καὶ Ἰσραηλιταὶ ἐξητήσανε νὰ γείνουν Πρόσκοποι μαζί μας. Τοὺς ἐκάλεσα καὶ τοὺς ἐβεβαίωσα πῶς οἱ δικοὶ μας θὰ εἶνε εὐτυχησμένοι νὰ τοὺς δεχθοῦν σὰν ἀδελφούς, γιὰτὶ καὶ οἱ δυὸ φυλὲς ὑποφέρανε πολλοὺς διωγμοὺς καὶ καταστροφές, ὅσες καὶ ἡ δική μας, κ' ἔτσι μᾶς ἔχει ἐνώσει ἡ δυστυχία.

Αὔριο, ὅταν καὶ ὁ Τούρκος πάψη νὰ πιέζη κτηνωδῶς λαοὺς πολιτισμένους καὶ ζήση μόνος του, θὰ τὸν κάνουμε καὶ αὐτὸν Πρόσκοπο.

Κ. ΜΕΛΑΣ, Γεν. Ἐφορος

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ὁ κύρ-Γιάννης ἦταν κλειδοῦχος - σ' ἓνα σιδηρόδρομο σταθμό. Ἐνα μικρὸ παιδάκι ὁ Παῦλος ὁ γυῖός του κύρ-Γιάννη ἐκεῖνο τὸ πρωτὸ ἔπαιζε ξένοιαστο μέσα στὶς γραμμὲς στὸ μέρος κοντὰ πού ἡ γραμμὴ χωρίζονταν σὲ δύο μέρη. Ὁ πατέρας του, καθισμένος σ' ἓνα ξύλινο σκαμνί, κάθαισε μιὰ παληὰ ἐφημερίδα δταν μακρυνὸ μουγγριτὸ πού ἀνήγγειλε πῶς ὁ σιδηρόδρομος δὲν ἦταν μακρυνά...

Τὰ μάτια του ἔπесαν στὸν μικρὸ του Παῦλο πού κάθαισε στὶς γραμμὲς (πού θὰ περνοῦσε ὁ σιδηρόδρομος) καὶ ἔπαιζε ξένοιαστος. Ὁ σιδηρόδρομος τόσο κοντὰ ἦταν πού ἔπαιζε ξένοιαστος. Ὁ σιδηρόδρομος τόσο κοντὰ ἦταν πού ἔπαιζε ξένοιαστος. Ὁ σιδηρόδρομος τόσο κοντὰ ἦταν πού ἔπαιζε ξένοιαστος.

Σὰν ἀστραπὴ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ του τὸ δυστύχημα πού θὰ γινότανε στὸ παιδί του... Δυὸ τρόποι ὑπῆρχαν. ἢ νὰ γυρίσῃ τὸ κλειδί καὶ ν' ἀλλάξῃ ὁ σιδηρόδρομος τὸν δρόμο (γιατὶ ἦταν στὴ διασταύρωση), πού τότε θὰ σωζό-

τανε μὲν τὸ παιδί του, τὸ τραῖνο ὅμως θὰ συγκρούονταν πάνω στὸ ἄλλο πού ἦτανε στὴν ἴδια γραμμὴ κι' ἐρχότανε ἀπ' τὸ ἀντίθετο μέρος καὶ θὰ χάνονταν ἔτσι πάρα πολλὲς ψυχές, ἢ τὸ ἀντίθετο, δηλ. νὰ μὴ γυρίσῃ τὸ κλειδί, καὶ τότε θὰ σκοτωνότανε μὲν τὸ παιδί του θὰ ἔκανε ὅμως τὸ καθήκόν του. Στὴ κρίσιμη αὐτὴ στιγμὴ μιὰ ἐμπνευσιὴ τὸν φώτισε... Χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμὴ φωνάζει:

— Παῦλε, Παῦλε, ξαπλώσου κάτω!

Τὸ παιδί τρομασμένο ἔπесε ἀνάμεσα στὶς γραμμὲς, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ περνοῦσε ἀπὸ πάνω του ὁ σιδηρόδρομος.

Τὸ ἰδρωμένο ἀπ' ἀγωνία πρόσωπο τοῦ κύρ-Γιάννη κίτρινασε ἐνῶ ἔτρεχε νὰ δῇ τί ἔγεινε τὸ μονάκριβό του παιδί. Ὁ Παῦλος εἶχε μείνει ἐντελῶς ἀπέπραχτος, χάρις στὸ μικρὸ σωματάκι του ἐνῶ ὁ χαρούμενος πατέρας του τὸ κατέτρωγε μὲ τὰ φιλιὰ του.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο πληρώνονται οἱ γενναῖοι κι' ἔτσι κάνουν τὸ καθήκον τους.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΤΕΣΗΣ
Υπὸ χις 2 Ο. Λέσβου

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

(Ἀφιερούται τῷ κ. Κ. Μελά, πλ. τοῦ Ἑλ. Ναυτικοῦ καὶ Βουλευτῆ)

Τῆς Σμύρνης Ἑλληνόπουλα,
Πρόσκοποι τῆς Πατρίδος,
Προάγγελοι τῆς πειρὸ γλυκειᾶς
προγονικῆς ἐλπίδος
τοῦ σκλαβωμένου Γένους μας,
σᾶς πρωτοχαιρετῶ !

Στὴν λαμπερὴ σας τῆ ματιά
καὶ στὸ παράστημά σας
μοιάζετε αἰετόπουλα,
ποῦ μέσ' ἀπ' τὴ φωλιά σας
θέλετε νὰ πετάξετε
ψηλά, στὸν Οὐρανό.

Ὁ Ἥλιος δὲν ἐφώτισε
τὴν χώρα μας ἀκόμα,
ἀκόμα δὲν ἐσκόρπισε
τὸ σκότος τῆς σκλαβιάς,
μὰ εἶσθε σεῖς ἡ χαραυγὴ,
τὸ βλάστημα τὸ πρῶτο
τοῦ δένδρου τοῦ χρυσόφυλλου,
ποῦ αὔριο θ' ἀνθίσση,
τῆ θεϊκῆ του μυρωδιά
στὴ γῆ μας νὰ σκορπίση,
ἀπ' τῆς σκλαβιάς τὸ θάνατο
κι' αὐτὴ ν' ἀναστηθῆ !

Καὶ τότε, τότε πρόσκοποι,
κορμιά παλληκαρήσια,

σεῖς πρῶτοι θὰ βαδίσετε
ἐκεῖ ποῦ κυπαρίσσια
σκιάζουνε τοὺς μάρτυρας,
τῆς τούρκικης σφαγῆς

Καὶ θὲ νὰ γονατίσετε
πάνω στὰ μνήματά των,
μὲ σέβας θὰ προφέρετε
τὸ ἅγιο ὄνομά των,
ποῦ-ὁ θάνατός των γέννησεν
ἐλεύθερη ζωὴ !

Καὶ θὲ νὰ προχωρήσετε
ἀνοίγοντας τὸ δρόμο,
μὲ τὸ σπαθὶ στὴ μέση σας,
τὸ μάνλιχερ στὸν ὦμο,
ἐκεῖ ποῦ καρτερεῖ
μαρμαρωμένος βασιληᾶς
τὸ μάρμαρο νὰ σχίσση
καὶ μ' ἓνα ποῦ μᾶς κρέμασαν
παπᾶ νὰ λειτουργήσση
στοῦ δικεφάλου Ἄετοῦ
πανώρρη ἐκκλησιά !

Ὁ Τιμῶλος μας χαρούμενος
θὲ νὰ σᾶς χαιρετίσση
τῆς Μεσογίδος τοῦ βουνοῦ
ἡ δάφνη θὰ βλαστήσση

ποῦ ἡ ρίζα τῆς ποτίστηκε
μ' αἷμα μαρτυρικό.

Ὁ βραχοχαίτης Σίπυλος
σύρριζα θὰ σεισθῆ.
Θὰ πάψουνε τὰ δάκρυα
νὰ τρέχουν τῆς Νιόβης
κ' ἀπ' τῆς Μυκάλης τὰ Στενά,
τὰ τρισηνδοξασμένα,
φωνὴ θὲ ν' ἀκουσθῆ :

« Ὁ Πρόσκοποι, ἀνέτειλεν
ἡ ποθητὴ ἡμέρα !
ἡ πανιώνιός μας γῆ
καὶ πάλιν ἐλευθέρα
θὰ ξαναδοξασθῆ » !
Καὶ τώρα τὸ τραγοῦδι μου
πάρετε γιὰ σκοπὸ σας.

Τῆ δάφνη, ποῦ θὰ κόψετε.
σ' αἱματωμένη γῆ,
νὰ βάλετε, περήφανοι,
γύρω στὸ μέτωπό σας,
καὶ νὰ τὸ ξαναπάλλετε
ὅταν ὁ Ἥλιος βγῆ.

Ἐν Σμύρνη, 25 Φεβρουαρίου 1919.

Μ. ΣΕΪΖΑΝΗΣ

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΕΠΙΒΑΤΗΣ

Σε μιὰ λουτρόπολη κοντά στα Ισπανογαλλικά σύνορα πεθάνει κάποιος κύριος, ο οποίος τις τελευταίες του ημέρες εξέφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ ταφῆ στὴ Μαδρίτη. Ὁ συγγενὴς του πήγε νὰ τὸν παραλάβῃ καὶ νὰ ἐκτεθῆ τὴ στερνὴ θέληση τοῦ πεθαμένου. Ἀπευθύνθηκε πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ κι' ἐρώτησε πόσο θὰ κοστίζεν ἡ μεταφορὰ τοῦ νεκροῦ στὴ Μαδρίτη. Σὺν ἔκπληξιν δὲ μὴν εἶπε πῶς γιὰ τὴ μεταφορὰ χρειάζονταν 3.000 δραχμὲς, ποσὸ ὄχι μικρὸ βέβαια, ἔφυγε καὶ συλλογίζοντι νὰ κάμῃ. Ἐκεῖ ποῦ πήγαινε συλλογισμένος συναντᾷ κάποιον σιδηροδρομικὸν ἐπιθεωρητὴ, ποῦ τοῦ λέει: — Ἐμαθα πῶς θέλετε νὰ μεταφέρετε ἕνα νεκρὸ στὴ Μαδρίτη καὶ ὅτι σὰς ζητήσανε 3.000 δραχμὲς. Φυσικὰ ποσὸν εἶνε πολὺ μεγάλο, ἀλλὰ τόσο ζητᾶνε. Μὴν ἀνυπομονεθῆτε δὲ μὴν. Θὰ τὰ καταφέρουμε μὲ πολὺ λιγώτερα. Ἐάν τί πρέπει νὰ κάμετε. Ντύνετε τὸ νεκρὸ. Δυὸ ἄνθρωποι τὸν μεταφέρουν στὸ Σταθμὸ καὶ τὸν κρατοῦνε ἀπὸ τὰς μασχάλας, σὰν νὰ εἶνε παράλυτος. Τοῦ βγάζετε ἕνα κτήριον γιὰ τὴ Μαδρίτη· θὰ σὰς στοιχίσῃ μονάχα 70 δραχμὲς. Θὰ μοῦ δώσετε ἐμένα 100 δραχμὲς, δίνετε καὶ ἐγὼ ἐπὶ τὸν ὁδηγόν, ὁ ὁποῖος θὰ σὰς προσέξῃ τὸ νεκρὸ σὰς ἀδελφὰ θὰ γίνουεν ἐν τάξει.

Ὁ συγγενὴς τοῦ νεκροῦ, εὐχαριστημένος ποῦ θὰ κατάφερε ὅτι ἤθελε, ἐδέχτηκε ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ νεκρὸ, τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωτὶ, φέρνει τὸ νεκρὸ, τυλιγμένον σ' ἕνα χοντρὸ πανωφόρι καὶ σκεπασμένον ἴσα μὲ αὐτὰ μ' ἕνα μάλλινο ταξιδιωτικὸ σκοῦφο. Λίγες στιγμὲς πρὶν ξεκινήσῃ ἡ ἀμαξοστοιχία, πηγαίνει καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν σ' ἕνα διαμέρισμα Ἀ' θέσεως σὲ μιὰ γωνιά. Κατὰ τὸ ταξεῖδι ὁ μιλημένος καὶ πληρωμένος ὁδηγὸς ἔρχονταν κάθε τόσο κι' ἔριχνε ἀπὸ μιὰ κρυφὴ ματιὰ τὸ μακαρίτη... Σ' ἕνα σταθμὸ, ἕνας Ἀγγλος περιηγητὴς, ἀνέβηκε κι' ἐμπήκε, χωρὶς νὰ τὸν προσέξῃ ὁ ὁδηγός, μέσα στὸ διαμέρισμα ποῦ ἦταν ὁ νεκρός. Κάθησεν ἐπὶ τὸν κρῖνον τοῦ, ἔβγαλε ἀπαθέςτατα τὴν πίπα του καὶ πρὶν ἡ ἀνάψις λέει στὸ νεκρὸ:

— Μήπως σὰς ἐνοχλεῖ, κύριε, ὁ καπνός;

Τσιμουδιά ὁ κύριος... νεκρός.

— Θὰ κοιμᾶται, φαίνεται, ἐσυλλογίσθηκεν ὁ Ἑγγλέζος, ἔβγαλε τὴν πίπα του καὶ ἄρχισε νὰ καπνίσῃ...

Ἐποτρὺν ἀπὸ λίγα λεπτά, θέλοντας ν' ἀνοίξῃ τὸ παράθυρον, ἀπέτεινε πάλι τὸ λόγον στὸ συνεπιβάτην του.

— Ἐπιτρέπετε ν' ἀνοίξω τὸ παράθυρον γιὰ νὰ φύγῃ ὁ καπνός;

Τσιμουδιά ὁ συνεπιβάτης του.

— Ἦθελα νὰ σὰς ρωτήσω, κύριε, σὰς ἐνοχλεῖ ὁ καπνός ὁ ἀέρας; Ν' ἀνοίξω;

Καμμία ἀπάντησις...

— Πολὺ βαρὺν ὕπνον κάνει ἐτοῦτος ὁ κύριος, ἐσυλλογίσθηκεν ὁ Ἑγγλέζος.

Ὅσο ἡ ἀμαξοστοιχία ἔτρεχε...

Σὲ μιὰ στιγμὴν, σὲ μιὰ στάση, ἐνῶ ἔτρεχε ὀλοταχῶς, ἐκλονίσθηκε, γιὰτὶ ὁ δρόμος ἦταν πολὺ ἀνώμαλος καὶ ὁ νεκρὸς ἐπιβάτης πέφτει ἀπὸ τὸ κάθισμά του.

Ὁ Ἀγγλος τᾶχασε. Πήγε νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ σηκωθῇ, ἀλλὰ βλέπει πῶς ὁ συνεπιβάτης του ἦταν κατάλυτος. Τὸν ἐκύτταξε καλὰ, τοῦ ἔπιασε τὸ χέρι—κρύον καὶ παγωμένον!

— Θὰ πέθανεν ὁ κακομοῖρης, ἐψιθύρισε μὲ οἴκτον, ὁ Ἀγγλος.

Ἐπειτα ἄρχισε νὰ σκέπτεται καὶ ν' ἀνησυχῇ.

— Τί θὰ κάμω ἐγὼ τώρα αὐτὸν τὸν πεθαμένον; Σ' αὐτὸν τὸν ἀλλόκοτον τόπον καθόλου παράδοξο νὰ ποῦνε πῶς ἐγὼ τὸν σκότωσα! Κι' ἔπειτα καλὰ ξεμπερδέματα μὲ τὰ ἰσπανικὰ δικαστήρια καὶ τὴν ἀστυνομία.

Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ἀνοίγει τὴν πόρταν καὶ πετᾷ ἔξω τὸ νεκρὸ, ἐνῶ τὸ τραῖνον ἔτρεχε ὀλοταχῶς. Μόλις τὸ τραῖνον ἐσταμάτησε στὸν πρῶτον σταθμὸν, μπαίνει ὁ ὁδηγὸς καὶ βλέποντας ἄδειαν τὴν θέσιν τοῦ νεκροῦ τᾶχασε.

Ἐπροσποιήθηκε ὡστόσο τὸν ἀδιάφορον, ἐπλησίασε τὸν Ἀγγλον, τοῦ ζήτησε τὸ εἰσιτήριόν του κι' ἔπειτα τοῦ λέει, κυττάζοντας γύρω στὸ διαμέρισμα:

— Νομίζω, κύριε, ὅτι μέσα ἐδῶ στὸ ἴδιον διαμέρισμα ἦταν κι' ἕνας ἄλλος ἐπιβάτης;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθηκε ὁ Ἀγγλος μὲ τὴ μεγαλειότερη ψυχραιμία· βεβαιότατα, ἀλλὰ κατέβηκε στὸν πρωτύτερον σταθμὸν.

Κόκκαλο ὁ ὁδηγός!..

(Μετὰφρασις)

Δ. ΦΩΡΑΤΟΣ (Ἀργοστόλι)

Η ΣΟΥΠΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΟΥΚΟΣ

Ἐνας Μ. Δουξ τῆς Ρωσσίας ἦταν πάρα πολὺ ἀκριβῆς καὶ δραστήριος στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του καὶ ἐνδιαφέρονταν πολὺ γιὰ τὴν πρόοδον καὶ καλὴν κατάστασιν τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν του καταστημάτων. Μεταξὺ ἄλλων ἐδέχθη ποτὲ καὶ τὴν ἐποπτεῖαν μιᾶς στρατιωτικῆς σχολῆς. Μίαν ἡμέραν λοιπὸν καταφθάνει χωρὶς προειδοποίηση γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν σχολήν. Ἐνῶ διέσχιζε τὴν αὐτὴ ἀπάντησε δυὸ στρατιῶτες ποῦ βγάνανε ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο κι' ἐκουβαλοῦσαν ἕνα βαθὸν καζάνι σκεπασμένον.

— Σταθῆτε! λέει ἀπότομα ὁ Μ. Δουξ, ποῦ εἶχε ἀποφασίσει νὰ δοκιμάσῃ μὲ τί εἶδους ζωμὸν ἐτρέφοντο οἱ μαθηταί;

Οἱ στρατιῶτες σταθῆκαν εὐθὺς κι' ἐχαιρέτησαν.

— Φέρτε μου κουτάλι· θέλω νὰ δοκιμάσω τὸ ζωμό!

— Ἀλλὰ... Ὑψηλότατε!... ἄρχισε νὰ τραυλίσῃ ὁ ἕνας· δὲν εἶνε...

— Σιωπῆ! ἀνεφώνησεν ὁ Μ. Δουξ· κάμε ὅπως σοῦ λέω ἀμέσως!

Ὁ στρατιῶτης ἀνεχώρησε τρέχοντας πρὸς τὸ μαγειρεῖο κι' ἐγύρισε σὲ μιὰ στιγμὴν μὲ τὴν κουτάλαν τοῦ ζωμοῦ.

Ὁ Μ. Δουξ τὴν ἔλαβε μὲ θριαμβευτικὸν ὕψος σκεπτικῶς ὅτι ἐμελλε νὰ ἀνακαλύψῃ κάποια κατάχρησιν.

— Σήκωσε τὸ σκέπασμα!

Ὁ στρατιῶτης ὑπήκουσε, ὁ δὲ Μ. Δουξ ἐβύθησε τὴν κουτάλαν στὸ περιεχόμενον τοῦ καζανιοῦ, τὴ γέμισε καὶ ἐρροῦφηξε διὰ μιᾶς τὸ ὄλον... Ἀλλ' ἀμέσως ἀνεπήδησε ἀπὸ ἀηδία, φτύνοντας ὅτι ἐρροῦφηξε.

— Τί ζωμὸς εἶν' αὐτός; ἀνέκραξε μὲ βροντώδη φωνήν.

— Δὲν εἶνε ζωμός, Ὑψηλότατε—αὐτὸ δὲ ἔλεγα στὴν Ὑψηλότητά σας ὅταν ἔκαμα νὰ μιλήσω—ἐπλύναμε τὸ πιάτον τοῦ μαγειριοῦ κι' αὐτὰ εἶνε τὰποπλύματα...

Π. Κ. ΜΑΡΗΣ (Πρόσκ. 2 Ο. Λέσβου)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀποσῶρον ὑποψηφιότητα ὑπὲρ τοῦ κ. ΓΕΩΡ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ Ὑψηλότερον τὸν ὄλον γιὰ ἀντιπρόσωπον Ἀργονίου.

Τάκης Παλιούρας

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ», ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

15 Μαρτίου, 1919

Γιὰ τὰ λογογραφήματα.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴ μερικῶν ἀπὸ τὰ παιδιὰ ποῦ μοῦ στέλνουν λογογραφήματα γιὰ νὰ δημοσιευθοῦνε, σὰ ἐξῆς σημεία· πρῶτα-πρῶτα τὸ νὰ πέρνουν ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἓνα ἀνέκδοτο ἢ ἀστείο ἢ καὶ διήγημα ἀκόμα (ἓνα δυὸ κι' αὐτὸ ἕκαμαν), νὰ ἀλλάζουν μερικὲς λέξεις κι' ἔπειτα νὰ μοῦ τὸ στέλνουν γιὰ νὰ τὸ δημοσιεύσω μὲ τὸν ὄνομά τους, εἶνε νομίζω καὶ ποῦ ἀδικεῖ πολὺ τὰ παιδιὰ αὐτά. Ἄν τοὺς ἔκανα τὴ χάρη καὶ τὰ δημοσίευσω αὐτὰ γιὰ φαντασθῆτε πόσο οἱ ἄλλοι θὰ γελοῦσαν μὲ τὸ ὄνομα τῶν εὐκόλων αὐτῶν συγγραφέων! Ἐπειτα ἐν ἄλλο μερικοὶ δὲν ἀντιγράφουν μὲν ἀπὸ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων», μοῦ στέλνουν ὅμως πρῶματα γνωστά, ποῦ ἐδιάβασε κι' ἐξαναδιάβασε κανεὶς σὲ ἄλλα περιοδικά. Τὶ εἶδους φιλοδοξία εἶν' αὐτὴ τάχα; Πόσο κακὰ μεταχειρίζονται ἀλήθεια τὸν ὄνομά τους τὰ παιδιὰ αὐτά! Ὅταν δὲν ἔχεις τί νὰ πῆς μὴ λές τίποτα. Περίμενε μέχρις ὅτου βρῆς μιὰ δική σου ἐντύπωση, καὶ τὸ δικό σου νὰ μᾶς πῆς Ἀρετὰ ὅμως παιδιὰ δὲν ἔχουν ὑπομονή. Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις τους στοὺς διαγωνισμοὺς. Πρέπει νὰ σᾶς τὸ πῶ εἰλικρινῶς ἢ περισσότερες ἀπαντήσεις δὲν ἀξίζουν σχεδὸν τίποτα. Θὰ μπορούσαν νὰ εἶνε πολὺ καλλίτερες ἂν ἐκεῖνοι ποῦ μοῦ τὶς ἔστειλαν εἶχαν περισσότερη ὑπομονή καὶ ἐδούλευσαν λιγάκι καλλίτερα. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν Διαγωνισμῶν τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» δὲν εἶνε ποιὸς θὰ στείλῃ μιὰ σχετικῶς καλλίτερη ἀπάντηση, ἀλλὰ ποιὸς θὰ μᾶς στείλῃ μιὰ καλὴ ἀπάντηση.

Ἡ Ἐρανος.

Ἐνχαρίστως βλέπω ὅτι ὁ Ἐρανος ἀρχίζει καὶ ζωντανεύει πάλι ἐκεῖ ποῦ ἔδειξε πῶς ξεψυχοῦσε. Ὁ κ. Εὐάγ. Κίρκος ἀπὸ τὴν Κέρκυρα κατόρθωσε νὰ ἐνεργήσῃ ἔρανο μεταξὺ μαθητῶν καὶ νὰ μαζέψῃ 100 δρ. Ὁ Ἐφορος Προσκόπων Μυτιλήνης, κ. Α. Παπακωτσιαντίνου, μᾶς ἔστειλεν 110 δρ. καὶ μᾶς λέει ὅτι ὁ ἔρανος ἐκεῖ πέρα ἔξακολουθεῖ. Ἐλπίζουμε πῶς καὶ ἄλλα σχολεῖα καὶ ἄλλες προσκοπικὲς περιφέρειαι θὰ κάμουν τὸ ἴδιο κι' εἶτσι θὰ συνκεντρωθῇ ἓνα καλὸ ποσὸν γιὰ νὰ στείλουμε στοὺς προσκόπους Σεργῶν καὶ Καβάλλας. Πρέπει νὰ σπεύσουν ὅμως ὅλοι γιατί ὁ ἔρανος αὐτὸς δὲ θὰ βασιλέψῃ καὶ πολὺ ἀκόμα. Οἱ μαθητὰ κυρίως πρέπει νὰ ἐνεργήσουν. Θὰ βροῦν πρόθυμοι νὰ τοὺς ὑποστηρίξουν τοὺς δασκάλους των — δὲν ὑπάρχει γι' αὐτὸ καμμιά ἀμφιβολία. Ἄς τοὺς ποῦν πόσο τὸ σχολεῖό τους θὰ γίνῃ γνωστό, ἂν βραβευθῇ.

Οἱ ἐκλογές.

Ἐἶνε πολὺ ἱκανοποιητικὸ γιὰ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ὅτι ἡ ἐνεργεία τῶν ἐκλογῶν γιὰ τοὺς ἀντιπροσκόπους τῆς γίνεται μὲ τὸ πνεῦμα ποῦ ἐννοοῦσαμε. Μερικὰ παιδιὰ μοῦ στέλνουν ἀνέκδοτα καὶ μοῦ λένε πῶς ἀναγνώστες θὰ τὰ διαβάσουν καὶ θὰ τοὺς ψηφίσουν. Γιατί μπορούτε νὰ ψηφίσετε κι' ἓνα ποῦ δὲν ἐξέθετε ὑποψηφιότητα κι' αὐτὸς πάλι, ἂν δὲ δέχεται, μεταβάλλει τοὺς ψήφους τοῦ ὅπου θέλει. Ἄλλα παιδιὰ ἐγγράφουν συνδρομητὰς ἢ ζητοῦν νὰ τοὺς στέλνουμε φύλλα γιὰ ν' αὐξήσουν τοὺς ψήφους τους, Ἔτσι ὁ ἀγῶνας διεξάγεται μὲ προσκοπικὸ πνεῦμα. Ἔτσι μόνο θὰ μποροῦσε νὰ πλησιάσει καὶ ἴσως νὰ περάσετε μερικοὺς ποῦ ἀρχισαν ν' ἀγοράζουν φύλλα. Ὅπως λ. χ. ἡ «Ἀσπρη Γάτα», στὴν Ἀθήνα, ποῦ ἐννοεῖ νὰ φέρῃ τὰ πάντα κάτω γιὰ νὰ πιτύχῃ. Τέλος πάντων τόσα παιδιὰ στὴν Ἀθήνα δὲν θὰ βγῇ κανένα νὰ τὴν συναγωνισθῇ; Δὲ λέμε πῶς δὲ θέλουμε νὰ πιτύχῃ ἢ «Ἀσπρη Γάτα», ἀλλὰ θάταν καλὸ ν' ἀρχίσῃ ὁ ἀγῶνας. Στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ σᾶς ποῦμε περισσότερα γιὰ τὶς ἀντιπροσωπείας. Περιμένουμε κι' ἄλλες ὑποψηφιότητες πρὸ παντὸς περιμένουμε ὑποψηφιότητες συλλόγων. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων», θὰ ὑποστηρίξῃ μὲ κάθε τρόπο τοὺς συλλόγους αὐτοὺς, ὅταν πιτύχουν, θὰ τοὺς καταστήσῃ σωστὲς παιδικὲς λέσχες. Θὰ σᾶς ποῦμε τὸ πῶς σὲ προσεχῆς φύλλο.

Ἡ προσκοπισμὸς προοδεύει.

Γεμάτος ἐνθουσιασμὸ ἐγύρισε ὁ Γεν. Ἐφορος τοῦ Σ. Ε. Π. κ' Κ. Μελᾶς ἀπὸ τὴ Σμύρνη γιὰ τοὺς ἐκεῖ προσκόπους. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης ἀποβλέπουν στὴν ἡμέραν ποῦ θὰ λείψῃ πιά καὶ τὸ τελευταῖο χνάρι γιὰ ν' ἀρχίσουν σοβαρὰ τὴν ἔργασίαν τους γιὰ τὸν προσκοπισμὸ. Νοιώθουν ὅτι μετὰ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν πρὶν ν' ἀγκαλιάσουν τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν καὶ βλέπουν ὅτι μὲ τὸν προσκοπισμὸ θ' ἀποκτηθῇ ἡ δευτέρα αὐτὴ ἐλευθερία, χωρὶς τὴν ὅποιαν ἢ ἄλλη δὲν ἔχει ἀξία. Δύο πατριῶται τῆς Σμύρνης καὶ γνωστοί, λόγοι οἱ κ. κ. Μ. Σεϊζάνης καὶ Μιχ. Ἀργυρόπουλος, στὸ σημεῖον φύλλο φέλνουν τὸν προσκοπισμὸ μὲ εἰλικρινῆ ἐνθουσιασμὸ, μὲ φωνὴν ποῦ καρτεροῦσε τόσους αἰῶνας γιὰ νὰ μιλήσῃ ἀβίαστη, καὶ γιὰ νὰ χαρῇ τὴ λευτερίαν τῆς! Ἐπίσης καλὲς εἰδήσεις μᾶς ἔρχονται καὶ ἀπὸ τὴν Πόλιν. Ἄλλὰ καὶ ἡ παλαιὰ Ἑλλάδα δὲν ὑστερεῖ. Τὰ παιδιὰ ὅλα περιμένουν ἀνυπόμονα σχηματισμὸ δμάδων, ὅπου δὲν ἔγιναν ἀκόμα. Οὔτε καὶ στὴν Ἀθήνα ἡ προσκοπικὴ κίνησις δειχνῇ μικρὰ πρόοδο κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες, Στὶς παρατάξεις οἱ πρόσκοποι εἶναι περισσότεροι ἀπὸ κάθε ἄλλη φερό. Ὁ προσκοπισμὸς προοδεύει καὶ δὲ θ' ἀρχίσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς προσδοκίας καὶ ἐλπίδες ὅλων μας γενικῶς καὶ ἰδίως ἐκείνων ποῦ ἀγωνίσθησαν τόσα χρόνια καὶ ἐπάλαισαν γι' αὐτόν.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

Ὅτι τὰ χειρόγραφα ποῦ μᾶς στέλνονται πρέπει νὰ εἶνε γραμμένα σὲ γλῶσσα ἀπλή. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» δὲν ἔχει καιρὸ νὰ διορθῶναι ὅσα εἶνε γραμμένα σὲ καθαρεύουσα καὶ θὰ προτιμᾷ τὰ γραμμένα στὴ δημοτικὴ (καθ' ὅσον ἐγκρίνονται φυσικὰ καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ).

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΑΡ. 44

(*Ἀφιερῶνται εἰς τοὺς Προσκόπους*)

Ἐγὼ ἔμαι ὁ Ἀπελάτης ὁ τρανὸς
 ποῦ ἐπύργωσα σὲ κάστρα ἐχθρῶν ἀγνάντια,
 κι' Ἥλιος, φεγγάρι, ἄστρο, ἀγερνός,
 διαφέντενα τῆς Πόλης τὰ διαμάντια.

Ἐγὼ ἔμαι ὁ Ἀπελάτης ὁ τρανός.

Ἐγὼ ἔμαι τοῦ Μωρηᾶ καὶ τοῦ Σουλιοῦ
 ὁ Ἀρματωλὸς καὶ Κλέφτης ὁ ταμμένος,
 ποῦ μὲ τῆ λάμπρι τοῦ καρνοφυλλιοῦ
 ἐφύλαγα κι' ἀνάστησα τὸ Γένος.

Ἐγὼ ἔμαι τὸ ξεφτέρι τοῦ Σουλιοῦ.

Ἐγὼ ἔμαι ὁ στερνὸς σταυραετὸς
 ποῦ πέταξα στ' ἀπάτητα Μπαλκάνια
 κι' ἐπέταξε ὁ δικέφαλος Ἄετὸς
 μαζί μου στὰ Βουλγάρικα ρουμάνια.

Ἐγὼ ἔμα ἐγὼ ὁ στερνὸς σταυραετὸς.

Κι' ἐγὼ ἔμαι τὰ γραμμένα τῶν καιρῶν,
 ὁ Πρόσκοπος, καρπὸς παληᾶς ἐλπίδας,
 κι' Ἐλευθεριᾶς κοκκάλων ἱερῶν
 ποῦ γέννησεν τῆ Δόξα τῆς Πατρίδας.

Ἐγὼ ἔμαι τὰ Γραμμένα τῶν καιρῶν.

25 Φεβρουαρίου 1919.

MIX. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΔΟΣ
 (Συμπῆρη)

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΩΝ.

Ἡ κίνησις τῶν ομάδων Ἀθηνῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα περιορίσθη εἰς τὴν σχετικὴν δικασκαλίαν καὶ ἀσκησιν, ἢ ὅποια ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐτοιμασθῶσι, νὰ ἐφαρμοσῶσι τὸν νέον Ὄργανισμὸν τοῦ Σώματος. Συγχρόνως ἤρχισεν ἡ προμελέτη τῶν νέων προσκοπικῶν παιγνιδίων, τὰ ὅποια θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸ Ἐγκόλιον.

Τὸν ἐπανελθόντα ἐκ τοῦ μετώπου τετιμημένον διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ μεταλλίου στρατιωτικῆς ἀρετῆς, δεκανέα Κορτέσην Φραγκούλην, ἐνωμοτάρχην, τέως τῆς 3ης Ο. Ἀθηνῶν Ναυτοπροσκόπων, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Σώματος προήγαγεν εἰς ὑπαρχηγόν. Ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Λόχου του, δι' ἧς ἀνεκοινώθη ἡ παρασημοφορία του τιμᾷ ἐξ ἴσου τὸν παρασημοφορηθέντα καὶ τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων, εἰς τὸ ὅποιον ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἶχε μαθητεύσει. Τὸ παράσημον ἀπονέμεται, ἀναφέρει ἡ ἡμερησία διαταγὴ τῆς 3 Δεκεμβρίου 1918, «πρὸς τὸν δεκανέα 1ου Λόχου Κορτέσην Νικόλαον ἢ Φραγκούλην ἐξαιρετικῶς καὶ ὅπως ἰδιαιτέρως καὶ ἐπαξίως, διότι καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ ὑπερέβησαν τὰς πράξεις τῶν λοιπῶν μνημονευο-

Ἀπευθύνω θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν δεκανέα Κορτέσην Φραγκούλην, ὁ ὅποιος ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατιωτικοῦ μεταλλίου, διὰ τὰς γενναίας του πράξεις ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἀπονομὴ τούτου καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ διοικητοῦ του εἰς τὴν ἡμερησίαν τοῦ Λόχου διαταγὴν τιμοῦν καὶ αὐτὸν καὶ τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων, εἰς τὸ ὅποιον ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ὡς πρόσκοπος καὶ ἐνωμοτάρχης τῆς 3ης Ο. Α. ΝΠ. εἶχε μαθητεύσει. Αἱ ἡρωϊκαὶ αὐταὶ πράξεις ὄλων τῶν παλαιῶν προσκόπων μας, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸ μέτωπον, ἄς γείνουν παράδειγμα εἰς τοὺς νεωτέρους.

Εὐχομαι ὁ Κορτέσης νὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν νὰ δηρητῇ τὸ Σῶμα.

Ὁ Γενικὸς Ἐφοροσ
Κ. Μελλάς

μένων ἐν τῇ χθεσινῇ ἡμερησίᾳ διαταγῇ μου. Εἶναι δὲ αὐταὶ αἱ ἐξῆς:

1) Τὴν νύκτα τῆς 25ης Ἰουλίου, καθ' ἣν εἰς τὸ χωρίον Μπούτκοβα ἐτραυματίσθη διὰ διαμετροῦς τραυματισμοῦ τῆς κοιλίας ὁ στρατιώτης Κατηφόρης Σ., ὁ δεκανεὺς οὗτος, ἀποτελῶν μέλος τῆς περιπόλου, παρέλαβε τὸν τραυματισθέντα, ἐπέδεσε τὸ τραῦμα του καὶ τὸν μετέφερε μόνος ἐπὶ τῶν ὤμων του εἰς τὴν γραμμὴν τῶν χαρακωμάτων, διανύσας διάστημα 2 χιλ. ἐν καιρῷ νυκτός, διασώσας τῇ ἐγκαίρῳ ἐπεμβάσει του τὸν συστρατιώτην του.

2) Τὴν πρωίαν τῆς 30ης Ἰουλίου, καθ' ἣν ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ὁ ὑποδεκανεὺς Μπαλῆς ἀπέκοψε τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐκ ἐκρήξεως χειροβομβίδος, ὁ αὐτὸς δεκανεὺς ἔσπευσε πρῶτος καὶ προσήνεγκε τὰς βοηθείας του, ἐπιδέσας τὸ τραῦμα τοῦ ὑποδεκανέως, προλαβὼν οὕτω τὴν ἐπικίνδυνον αἰμορραγίαν.

Διὰ ταῦτα, διὰ τὴν καλὴν ἐν γένει διαγωγὴν του, τὸν ζῆλόν του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸ καθήκον καὶ τὴν γενναιοψυχίαν του καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν τοῦ διακεκριμένου παρασήμου, ἐκφράζω αὐτῷ ἀπὸ καρδίας τὰ συγχαρητήριά μου καὶ τὴν πεποιθήσιν μου ὅτι θέλει εἶσθαι πάντοτε ἄξιον τέκνον τῆς φιλότατης μας Πατρίδος.

Διὰ τὰς πράξεις ταύτας, τὰς ὄντως ἐξαιρετικὰς, ὁ Γενικὸς Ἐφοροσ συνεχάρη δι' ἡμερησίας διαταγῆς τὸν γενναῖον δεκανέα καὶ ὑπαρχηγόν μας, ὁ ὅποιος ἐτοποθετήθη εἰς τὴν 2αν Ο. Α.

Ἐπίσης προαχθεὶς εἰς ὑπαρχηγὸν ἐτοποθετήθη εἰς τὴν 1ην Ο. Α. ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς 3ης Ο. Α. ΝΠ. Γορτσιδῆς Λουκιανός. Ὁ δὲ ὑπαρχηγὸς Δημητριάδης Ζαχαρίας ἐτοποθετήθη εἰς τὴν 10ην Ο. Α.

Δι' ἡμερησίας διαταγῆς Ἀρχηγοῦ ἐπηνέθη ὁ πρόσκοπος τῆς 3ης Ο. Α. ΝΠ. Στύλος Μιχ., δι' ἐξαιρετικὴν καλὴν πράξιν.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν κέντρων ἔχομεν πληροφορίας ἀξιολόγου προσκοπικῆς ἐργασίας τῶν προσκοπικῶν ομάδων, αἱ ὅποια ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐφόρων καὶ ἀρχηγῶν ἀξίων παντὸς ἐπαίνου ἐργάζονται ἀνεκδότως.

Ὁ Γλάρος

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ!

**Πώς θα μάθετε να συνεννοησθε και να
γράφετε ένα εύκολο γράμμα αγγ-
λικά σε 20 Μαθήματα!**

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Πρὶν προχωρήσετε στὸ παρὸν μάθημα θὰ ἦταν καλὸ νὰ ἐπι-
ναλάβετε ὅλα τὰ μαθήματα ἀπὸ τὸ πρῶτο. Ἀφιερῶστε μιὰ βδο-
μάδα ἢ καὶ δυὸ ἐν ἀνάγκη, ἀλλὰ μάθετε καλὰ τὰ 10 πρῶτῃτερα
μαθήματα. Προσπαθήστε σὲ κάθε θέμα νὰ διαβάζετε τὶς λέξεις
ὅπως σημειώνονται στὰ λεξιλόγια, δηλ. προφέροντας τὰ φωνή-
εντα μακρὰ ὅταν σημειώνονται μακρὰ καὶ βραχέα ὅπου τὰ ση-
μειῶνται μὲ παχέα γράμματα. Ἰδίως ὅσοι βρῶσατε δυσκολίες,
εἶνε ἀπαραίτητο νὰ κάμετε μιὰ καλὴ ἐπανάληψη. Τὸ χρόνον ποῦ
θὰ ἀφιερῶσατε στὴν ἐπανάληψη αὐτὴ δὲν τὸν χάνετε, γιατί ὅλα
τὰ ἄλλα θὰ σᾶς φανοῦν εὐκόλα. Ἄμα τὰ μάθετε καλὰ τὰ πρῶ-
τῃτερα, θὰ προχωρήτε σὲ ὅλα τὰ 10 μαθήματα, ποῦ θ' ἀκολου-
θήσουν χωρὶς δυσκολία, γιατί ὁ, τι ἦταν δύσκολο περιέχεται στὰ
10 πρῶτα μαθήματα.

scouting (σκάουτιγγ) προσκοπισμός . to look, φαίνομαι,
which (χουΐτς) ποῖός.

1. Στὴν ἀγγλικὴ σπανίως τὸ ἐπίθετο πέρνει τὴ
θέση οὐσιαστικοῦ. Ἐμεῖς στὴ ἑλληνικὴ λέμε: «Τί βιβλίον
θέλεις;— Δώσέ μου τὸ γαλάζιον». Αὐτὸ τὸ γαλάζιον εἶνε
σὰν οὐσιαστικόν, σημαίνει τὸ γαλάζιον βιβλίον. Στὴν ἀγγ-
λικὴ δὲν πάει τὸ ἐπίθετο μόνο του, ἀλλ' ὅταν παρα-
λείπεται τὸ οὐσιαστικὸν βάζετε τὸ one λ. χ. Which
book do you want? (Ποῖόν βιβλίον θέλετε;). Give me
the small (σμῶλ) one (δῶσέ μου τὸ μικρὸν) κλπ.

2. Εἶδαμε ὅτι τὸ «τί θέλεις νὰ κάμῃς» θὰ τὸ ποῦμε:
what do you want to do? Αὐτὸ εἶνε ταῦτοπροσωπία,
δηλ. τὸ ὑποκείμενον καὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ὀνόματος
εἶνε τὸ ἴδιον. Ὅταν εἶνε ἑτεροπροσωπία γὰρ νὰ φανῇ
τὸ δεῦτερον πρόσωπον τὸ κάνουνε ἀντικείμενον τοῦ πρῶ-
του ὀνόματος (ὅπως γίνεται καὶ στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ
λ. χ. δὲν θέλω νὰ ἀγνοεῖτε θὰ τὸ πῆτε: «οὐ θέλω ὄμῃς
ἀγνοεῖν»). Λοιπὸν θὰ ποῦμε τί θέλεις νὰ κάμω; what
do you want me to do? Τὸ ἴδιον γὰρ ὅλες τὶς περι-
πτώσεις.

3. Τὸ «δὲν εἶν' ἔτσι;» τὸ «ἔ;» τὸ «ψέμματα;» (κατό-
πιν τῆς φράσεως) θὰ τὸ ποῦμε ἀγγλικά ἐπαναλαμβάνον-
τας τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα, λ. χ. you have seen him,
have you not? Τὸν εἶδες, ἔ; Τὸν εἶδες, δὲν εἶν' ἔτσι; κλπ.

Ὅταν δὲν ὑπάρχει στὴ φράση βοηθητικὸν ῥῆμα μετα-
χειριζόμεσθε τὸ βοηθητικὸν ποῦ θὰ ἐχρησιμοποιοῦσε τὸ
ῥῆμα αὐτὸ διὰ τὴν ἀρνησιν ἢ ἐρώτησίν του, λ. χ. you
like it, do you not? = Σ' ἀρέσει, ψέμματα, σ' ἀρέσει,
ἔ; κλπ.

Ὅταν ἔχουμε τὰ βοηθητικά to be, to have, I can, I shall,
I will καὶ τὰ ἄλλα ποῦ δὲ δέχονται τὸ do ἐπαναλαμβάνουμε
τὰ ἴδια, λ. χ. You are John, are you not? Εἶσαι ὁ Γιάννης,
δὲν εἶν' ἀλήθεια; (δὲν εἶν' ἔτσι;).

Τὸ «σ' ἀρέσει αὐτό, δὲ σ' ἀρέσει;» θὰ τὸ πῆτε: you like it,
do you not? Τὸ «δὲν ἀγαπᾷς αὐτόν, τὸν ἀγαπᾷς;» θὰ τὸ πῆτε:
you do not love him, do you? κλπ.

Δηλ. καὶ ἐδῶ δὲν ἐπαναλαμβάνετε τὸ ῥῆμα ἀλλὰ μονάχα τὸ
βοηθητικόν.

Ἔτσι καὶ στίς ἀπαντήσεις μας ἀντὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουμε τὸ

ῥῆμα ἐπαναλαμβάνουμε τὸ βοηθητικόν, λ. χ. Do you know
her? (τὴν γνωρίζεις;) Ἀπάντησις: Ναι, τὴν γνωρίζω, θὰ τὸ
πῆτε: Yes, I do ἢ ὄχι δὲν τὴν γνωρίζω: No, I do not κλπ.
σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις.

Ὅ, τι εἶπαμε γὰρ τὸ ἐπίθετον στὸν κανόνα 1 θὰ τὸ ἐφαρμόσατε
καὶ στὸ this, that καὶ which, λ. χ. Which book do you like?
Ποῖόν βιβλίον σ' ἀρέσει; I have two books, which one shall
I give her? (Ἐχω δυὸ βιβλία, ποῖόν νὰ τῆς δώσω;) Give her
that one (δῶσέ της ἐκεῖνον) κλπ.

ΘΕΜΑ 12

I cannot understand what they want me to do
there.— We do not want you to tell them where
we shall go.— Go and tell Mary that I want her
to come upstairs and tell me what her brother is
doing now.— I have two books; which one would
you like me to give to your brother?— Give the
book which tells what is scouting.— Father wants
you to go with him.— Have you met that lady?
(συναντήθηκες, δηλ. ἐγνώρισες, σοῦ σύστησαν).— No,
I have not.— Did you hear what she said? Yes,
I did.— You are not looking very well this morn-
ing.— Thirty five and seven are forty two.—
You will go with them, will you not? Do you not
think that Mary is right when she says that the
book you gave her is not good? I do not know;
she may be right, but (beut, ἀλλὰ) when I gave her
that book I thought it was good.— Father wants
me to meet John's brother to-morrow morning at
a quarter to nine.— Has he learnt his lesson? I
think he has.— This girl is taller than Mary, is she
not? We shall go to see her on Thursday evening.
— Can you lend me five franks? (φοῖάνκς, φράγκα)
I think he is much older than John's brother, do
you not?— This pencil is not so bad as the one
you gave me yesterday.— Do you want us to
come upstairs and help you?— Put the book on
the table.— When do you leave Athens? I sleep
very little now.— Are there any scouts upstairs?
I do not think there are any.— You are worse
than your brother.— I see nobody in this room.—
Everybody was laughing at him.— Who is that
man coming here? I think it is Mary's father.—
How do you like my book? Have you ever been
in London? What is she looking for?

Ἡ Καθηγητὴς ἰατρ

ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΠΑΣΗΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΣ

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ποῦμε πρὸς τὰ παιδιὰ ὅτι

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΕΙΝΕ ΜΟΝΟΝ

Η „ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ“

Τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων δὲν ἀνεγνώρισε κανέν
ἄλλο περιοδικὸν ἢ ἐφημερίδα ὡς ὄργανον αὐτοῦ ἢ ὡς
ὄργανον τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων.

**ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ „ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ,
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ**

Ο κ. Ευάγγελος Κίρκος, από την Κέρκυρα, μᾶς στέλνει τὸ ἑξῆς γράμμα : «Σᾶς στέλνω με ταχυδρομική ἐπιταγή δραχμὲς 100 ποῦ συνελέγησαν στὸ σχολεῖο μου ἀπὸ ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς ἑξῆς : Εὐάγ. Κίρκο, Βασίλ. Δαμποβιτιάδη, Μάρκο Τσοῦρη, Ἀχιλλ. Δαμπίρη, καὶ Παῦλον Κίρκον. Τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶνε γιὰ τὸν ἔρανο τῶν Προσκόπων Σερρῶν καὶ Καβάλλας καὶ τὸ μαζέψαμε ἀπὸ 50 μόνο μαθητὲς, γιὰτὶ ἄλλοι ἔχουν τοὺς γονεῖς τῶν στὸ μέτωπο, ἄλλοι εἶνε ἄποροι κλπ.»

Ο κ. Α. Παπακωνσταντίνου Ἐφορος δμαθῶν Λέσβου μᾶς ἔστειλε τὸ ἑξῆς γράμμα : «Σᾶς στέλνω ταχυδρομική ἐπιταγή ἀπὸ 100 δραχμῆς, πρώτη δόση γιὰ τοὺς δυστυχούς Προσκόπους τῆς Ἄντι. Μακεδονίας, ἀπὸ μέρους τῶν Προσκόπων μου. Ὁ ἔρανος ἐδῶ ἐξακολουθεῖ κλπ.»

Ἔτσι ὁ ἔρανος μέχρι τοῦδε ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρόσκοποι Μιτυλήνης	Δρ.	110.—
ἔρανος κ. Εὐάγγ. Κίρκου Κέρκυρα »		100.—
Φωκίων Γ. Σοφιανόπουλος (Ζάκυνθος) »		5.—
Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν		1691.90
Τὸ ὅλον		1906.90

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Τοτός. Δὲν πληρώνεις, μαμᾶ, τὴν παραμάνα 200 φράγκα τὸ ἥροον διὰ νὰ μὲ φυλάῃ ;

Μαμᾶ. Μάλιστα.

Τοτός. Καλά. Φυλάω τὸν ἑαυτὸ μου ἐγώ, ἂν θέλεις, πρὸς 100 φράγκα καὶ θὰ σοῦ μένουν 100 !

Μήτηρος. Δὲν εἶνε φιλόγυρος ὁ κ. Παχουλός ;

Γιάννης. Ἀπὸ ποῦ τὸ συμπεραίνεις ;

Μήτηρος. Ἐὰν δὲν ἦτο δὲν θὰ πηδοῦσε ἀπὸ τὸν τοῖχο γιὰ νὰ μὴ γαλάει ἢ ἐξώπορα !

Πνιγόμενος. Ἐ...να...σωσσίβιο !

Ράπτης (ἀπὸ τὸ κατὰστρωμα). Τὸ μέτρο τῆς μέσης σου, παρακαλῶ.

Δάσκαλος. Λέγε μου ἓνα διαφανὲς πρᾶγμα διὰ μέσου τοῦ ὁποίου μποροῦμε νὰ διακριθῶμε.

Μαθητῆς. Ἡ σκάλα !

Δάσκαλος. Κάποιος ἀγόρασε μιᾷ ὀκτᾷ κρέας πρὸς 6 φράγκα τὴν ὀκτᾷ, ντομάτες πρὸς 1 φράγκο καὶ πατάτες πρὸς 60 λεπτά. Τί κάμνουν αὐτὰ ὅλα ;

Μαθητῆς. Σοῦπα !

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΓΕΩΡΓ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
Ἰπ/χης, Ἰωάννινα

ἈΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ τυφλός.

- Ἐλέησε, κύριε, ἔναν φτωχὸ τυφλό.
- Ἀλλὰ ποῦ εἶναι λοιπὸν ὁ τυφλός ;
- Εἶναι στὴν θύρα καὶ κυττάζει μήπως ἔρχεται κανένας χωροφύλακας !...

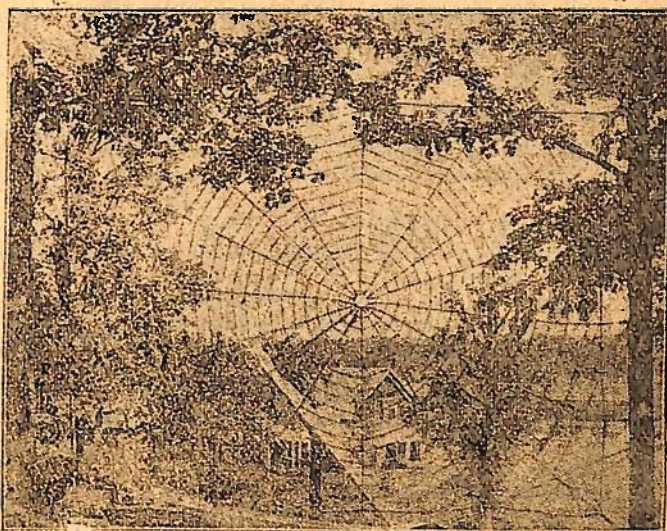
Ἀντίληψις . . . καθὼς πρέπει.

- Γνωρίζεις τὴν ἀπέναντί σου κυρία ;
- Ναί, εἶναι ἡ κόρη τοῦ κρεοπώλου μου.
- Εἶναι μορφωμένη ;
- Βεβαίωτατα. Ἔχει 500,000 δραχμάς !

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

ΜΑΡΙΑ Δ. ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΚΗ
(Ν. Φάληρο)

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

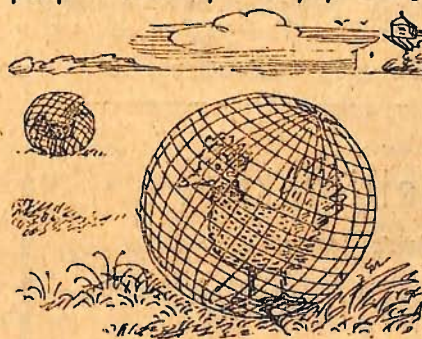
Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΙΣΤΟΣ ΑΡΑΧΝΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Στὴν παραπάνω εἰκόνα βλέπετε τὸ μεγαλιέτερο ἰστό ἀράχνης στὸν κόσμο. Δὲν τὸν ἐφτείασε ἀράχνη ὁμως, ἀλλὰ κάποιος παρὰ-ξενος Ἀμερικανὸς στὴν Καλιφόρνια, ποῦχε τὴν ἐμπνευση νὰ φτείασῃ μπρὸς στὸ σπίτι του τὸν γιγαντιαῖο αὐτὸν ἰστό με σχοινί. Ἡ εἰκόνα σᾶς δείχνει πόσο μεγάλος πραγματικὰ εἶνε

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΒΔΟΜΗ

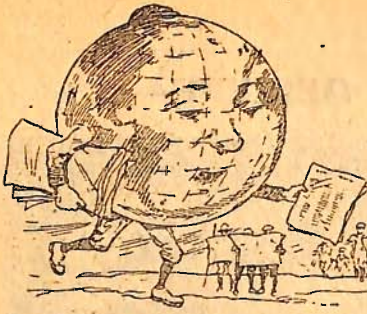
Κύριε διευθυντά.— Ἡ δευτέρα ἐφεύρεσή μου περσιτρέφεται εἰς τὴν κόττα, δηλαδὴ ἐπειδὴ παρατήρησα ὅτι ἡ κόττες ἔχουν τὴν κακὴ συνήθεια ἢ νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν αὐλὴ ἢ νὰ τίς κλέβουν οἱ γείτονες

ἕκαμα τὴν ἐφεύρεση ὁποῦ ἡ κόττες πλέον δὲν φεύγουν. Πέρνετε ἓνα μεγάλο σύρμα μήκους ὅσο χρειάζεται καὶ κάνετε τὸ στρογγυλὸ κλουβὶ ποῦ σᾶς δείχνει ἡ εἰκόνα καὶ μέσα βάζετε τὴν κόττα.

Θὰ μπορῆ νὰ περπατᾷ ἡ κόττα, νὰ τρώει καὶ δὲ θὰ φεύγῃ. Ὁ μπαμπᾶς τὸ ἄκουσε καὶ εἶπε πῶς θὰ ἐπεθύμει νὰ μὲ ἰδῆ καὶ ἐμένα μέσα εἰς παρόμοιο κλουβί. Τὸ εἶπε ἀστεία διότι τὰ παιδιὰ μέσα εἰς τὸ κλουβί αὐτὸ δὲν θὰ μπορούσαν νὰ περπατήσουν ὅπως ἡ κόττα. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐφεύρεσή μου θὰ φέρῃ ἡσυχία εἰς τίς αὐλὲς τῶν γειτόνων. Διατελῶ ἡμέτερος.

Ὁ Κοντορεβιθούλης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίους, κυρίους :

— Χρ. Κ. Τσιτσιμελήν, Ἀργείων. Δεχόμεθα εὐχαρίστως. Σὰς εὐχαριστοῦμεν ἐν τῶν προτέρων γιὰ τὴν ὑποστήριξίν σας.

— Ι. Καβρουδάκη, ὑπὸ χην 1. Ο. Σύρον. Τὴν ὑποψηφίότητα ποῦ μᾶς ἀναφέρετε εἰς τὸ γράμμα σας τὴ δεχόμεθα εὐχαρίστως.

— Δ. Καραμπάση, ὑπὸ χην 1. Ο. Βόλον. Περιοδικὸν «Νέα Γενεά» δὲν ἐκδίδεται πιά.

— Θ. Ν. Τσαβάν, μαθητὴν, Μεσολόγγιον. Συνδρομὴ κ. Μπαλιὰ ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποῦ δεικνύετε γιὰ τὴν «Ζωὴν τῶν Προσκόπων».

— Π. Κοντέαν, ἑφεδρον ἀνθυπίατρον 4ον Πεζικὸν Τ. 1. 908. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἐνεγράφητε.

— Κ. Χ. Ζήση, Καρδίτσαν. Ἐπιστολή σας ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ κ. Γενικὸν Ἐφεδρον ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια.

— Ἀνδρ. Ν. Χατζηνικολάου Π. 1. Ο. Λέσβος. Ἐλήφθη, ἀν ἐγκριθῆ ἢ δημοσιευθῆ.

— Ἀγγελον Ε. Μελέκον, Πρόσκοπον Χίου. Κατάλογος τιμολογίου ἀποθήκης ἐστάλη. Ἐνεγράφητε συνδρομητῆς καὶ σὰς ἐχρεώσαμεν 4 δραχμὰς.

— Θ. Παπαγικολάου, λογιάν 1/38 Συντάγματος Εὐδύωνων S. P. Νο 908. Ἐλήφθη ἀν ἐγκριθῆ ἢ δημοσιευθῆ.

— Ἐπαμ. Σταμάτην, σπουδαστήν, Ἑλληνογαλλικὴ Σχολὴ Μεταξὺ Κηφισίας 9. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη καὶ ἐνεγράφητε.

— Χρ. Ι. Βενάροδον, Ἀθήνας. Ἐλήφθη ἀν ἐγκριθῆ ἢ δημοσιευθῆ.

— Πέτρον Μπαχάν, ἐνωμ(χ)ην 1. Ο. Χίου. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν.

— Ἰωάννην Κατσούλην, Πάτρας. Τὸ παλαιὸν ἐγκόλιον τιμᾶται δρ. 1,50. Τὸ νέον δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη. Τὸ «Τί εἶναι Προσκοπισμὸς» τιμᾶται 25 λεπτά. Μπορεῖται νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας, Νίκης 11.

— Δ. Κουρουντάκη, Π. 2ας Ο, Σύρο. Φύλλα ἐστάλησαν σὰς ἐχρεώσαμεν 80 λεπτά.

— Βορ. Σέρρολην, ὑπαρχ. ἐνωμ(χ)ην 3 Ο. Λέσβου. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη σὰς εὐχαριστοῦμεν.

— Ἐνάγ. Κίρκον, ὑπὸ χην Δ' Ἐνωμοτίας. Διὰ τὴν ὑποστήριξιν σας εἴμεθα βέβαιοι καὶ σὰς εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν. Φύλλα νέων

συνδρομητῶν ἐστάλησαν.

— Γ. Σταπάνταν, Ἐφ. Ἀνθ(γ)ίν Μηχανικοῦ. Ἐλήφθησαν σὰς εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα ἐστάλησαν.

— Γ. Α. Χρησιότην, ὑπὸ χην 1ης Ο. Ἰωάννινα. Χρήματα ἐστάλησαν πρὸ πολλοῦ, κυτάξαι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Φύλλα συνδρομητῶν ἐστάλησαν.

— Αναστάσιον Γ. Σηλιωτόπουλον, Πάτρας. «Τί εἶνε Προσκοπισμὸς» ἐστάλη, τὰ νέα ἐγκόλια δὲν ἐξεδόθησαν ἀκόμη. Τὴν μίαν δραχμὴν τί νὰ τὴν κάνοιμε;

— Ι. Μουτάρην. Γράμμα μὲ 5 δραχμὰς δὲν ἐλήφθη ἴσως ἐχάθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

— Ἰωάννην Νικαιαν, Λεβάδια. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας, γιὰ τὴ «Ζωὴν τῶν Προσκόπων», 20 τεύχη «τί εἶνε προσκοπισμὸς» στέλλονται, σὰς ἐχρεώσαμεν δρχ. 5.

— Ζερβουδάκη, ἀρχ(γ)ον 1ης Ο. Σύρον. Φύλλα ἐστάλησαν πρὸ πολλοῦ.

— Δ. Κ. Θεμιλόπουλον, Ἰωάννινα. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια.

— Δημ. Ι. Λιθαδιώτην, μαθητὴν, Λαμῖαν. Δεχόμεθα εὐχαρίστως.

— Ἀγγελον Δ, Τροζάκη, Ἀθήνας. Ἐλήφθησαν ἀν ἐγκριθῶν ἢ δημοσιευθῶν εἰς ἐπόμενον φύλλον.

— Χριστόφορον Γ. Κουβέλην, μαθητὴν, Αἴγιον. Βιβλιάριον «Τί εἶναι Προσκοπισμὸς» ἀποστέλλεται. Ὄργανισμὸς τοῦ Σώματος δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη.

— Χαρ. Διαμαντόπουλον, Σπάρτη. Χρήματα ἐλήφθησαν, ἀποστέλλονται βιβλιάρια καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια.

— Βασίλ. Ἐμ. Παπαβαλλεῖον, μαθητὴν, Ἄργος. Χρήματα ἐλήφθησαν, ἐνεγράφητε, φύλλα ἐστάλησαν.

— Μπάϊρον, Λάρισα. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια, συνταγαὶ καθὼς καὶ διήγημα ἐλήφθησαν.

— Δ. Παπαδάκη, Ἀργείων. Βιβλιάρια καθὼς καὶ 1βον φύλλον ἀποστέλλονται.

— Νάσον Παπακωνσταντίνου, Ε. Ο. Λέσβου. Ἐλήφθησαν.

— Νικόλ. Φωτιῶν, Κόρινθον. Βιβλιάρια ἀποστέλλεται Ὅδηγὸς αὐτοκινήτου τιμᾶται δρχ. 3,50. Φανάρια ἢ ἀποθήκη δὲν ἔχει.

Ὁ Ταχυδρόμος σας

G. Malliotakis
Artiste Graveur
Rue Paparigopoulo No 9, Athènes

ΝΙΑΟΥΙ ΝΙΑΟΥΙ

Ψηφίστε με καὶ θὰ ἰδῆτε πόσο θὰ ἐργασθῶ γιὰ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πιτύχω ἀντιπροσωπὸς ἀπὸ ἀπλή ματαιοδοξία, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχω ἀπόφαση νὰ ἐργασθῶ γιὰ τὸ ἀγαπητὸ περιοδικὸ μας. Μὰ ἀπειρα νιαουρίσματα.

Ἡ «Ἀσπρη Γάτα»

Τὸ καλλίτερο στυλβωτήριον τῶν Ἀθηνῶν εἶνε στὴν ἐδὸ Κοραθῆ, ἀρ. 2 τοῦ Κ. Καλάση. Στυλβωμα 15 λεπτά μόνον. Ὅλα φθνηότερα ἢ ἐπουδῆποτε ἄλλοῦ.

«ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΑ... ΖΩΑ!»
Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ψηφίσουν τὴν «Ἀσπρη Γάτα»!!!

